

ԱՆԱՇԻՏ

ՀԱՆԴԵՍ

ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ, ԳԵՂԱՐՈՒԵՍԱԿԱՆ

Ժ. ՏԱՐԻ. 1911

ՄԵՊՏԵՄԲԵՐ—ԴԵԿԵՄԲԵՐ

Թիւ 9-12

«ՀՈՒՍԿ ԲԱՆՔ»

Ներկայ թիւն յետոյ՝ որով ասաերկու երրորդ տարեցը ջրահայ՝ Անահիտ պիտի չկամարածուի այլ եւս :

Այդ որոշումը տուի մեծ ցառով, բայց առողջութեան վերջնական կազուրուման համար ատեն մը ամէն ծայրայիշ յոդութիւնէ, մանաւանդ ամէն սրտնեղութենէն զերծ կեանք մը վարելու անհրաժեշտութիւնը՝ զիս ստիպեց այս որոշումը տայու :

Անահիտի հրատարակման նիւթական գժուածութեանց յալթելու «թուու տը ֆօրս» զոր ասաերկու տարի յաջողեցայ ի գլուխ հանել, թերեւս զես երկայն ատեն շարունակէի սիրով, եթէ առողջութիւնս խախառած չըլլաբ։ Մեր ցիլը չաս լաս յատկութիւններ ունիք, բայց հաւանականաբար՝ իր անտոյդ, մշտակած, յարալրով գոյութեան հետեւանքով՝ մտաւուրական գիտակից ու կենապանի, ընդարձակ ու կազմակերպուած գործոն (հասարակութիւն) մը չէ կրցած ձեւացնել։ Թերթ մը, որ զրոսուցիչ ու եւ է հանգամանք չունի, ոչ ալ օրաթիրթի և գործնական նկարագիրը, թերթ մը որ զուտ մտաւորական կեր մը կ'ուզէ կասարել, մեր մէջ չի կրնար զես գոնենք իր նիւթական ծախքերն իսկ հանելու չափ բաժանորդ, եւ գոնուած բաժանորդ առաջանքներէն ալ՝ սակաւաթիւ-

բացառութիւններէ զատ՝ բաժնեգինները գանձնուիր Արեւելեան Խնդիրը լուծելէն աւելի դըժուար է։ Այս արակէս ըլլալով՝ հականալի է որ այս տեսակ ծանր բռն մը՝ որ ամենէն քաջակալ մարդն իսկ կրնայ ջղագար գարճնել՝ կրկնապէս անոտանելի զառնայ հանգստեան պէտք ունեցաց անձի մը։

Այս մտաւոր եղբայրակիցներս, որ ազնուութիւն, անշատանդրորէն աշխատակցեցան Անահիտին, թող այստեղ՝ այս առթիւ՝ ընդունին իմ խորին շնորհակալութիւնն զրական եւ ազգային գործի մը մէջ իրենց ինձի բերած թանկարին աջակցութեան համար։ Ծնորհակալութիւնն այս գրասէկ անձերութեամբ մը հետեւելով այս թերթին գործունեութեանը՝ իմ կրած տաժանքս քաղցրացուց։ Ծնորհակալութիւնն եւ այս գրասէկ անձերուն որ այս բարոյական աջակցութեան միացուցին նիւթական աջակցութեան, նույիրասուութիւններով թերթին հրատարակման գժուածութիւնները մեզմացնելով կամ Անահիտի բաժանորդագինները զանձելու ահաւոր տուայտանքին մէջ ինձի օգնելով։

Աւարտիէ առաջ այս ու հուսկ բանքը ու պիտի ուզէի վերջին ուսումնաբրութեան մը մէջ վերլուծել ու բացատրել Անահիտի կատարած գործը։ Այդ վերլուծումն ընելու ուժը չեմ

զգար այս պահում : Ու թերեւս լաւագոյն է որ ուղիղներ կատարեն զայն, ամբողջականութն, անհաջորդն տեսնելու համար ինչ որ թերութիւնն ու յատկութիւնը կազմեց այս կրտարակութեան :

Սաշափը պիտի ըսեմ միալն թէ այս թերթը իրեն նպատակ ունեցաւ : 1° Նպաստել մեր ազգային դատին իր ամենէն բնական, ամենէն յստակ, ամենէն վսեմ ձեւովք լուծում գտնելուն : 2° Մեր ազգին մէջ ցեղային ինքնասիրութեան և ինքնամանաշութեան զացումը զօրացնել, իր գորութեան իսկ սպառնացող վտանգներով պաշարուած եղի իր զիրքին բերմած՝ « ցեղային » շահերուն պաշտպանութեան հարցը ամէն ուրիշ հարցէ վեր դնելու ձգուումը ամրացնել մեր մէջ : 3° Զափաւոր, խոհական, ճշշտան ու գրական ազգաստութիւնը որ մեր ցեղին առանդական ոզին է եղած՝ պահպանել, փոխանակ ծայրակեղ ու ցորդական ազգաստութեան մը հօսանքը քաջաւերիլու . 4° Մեր ազգային եկեղեցոյն՝ իր մեր ցեղապահան մեծ ուժերէն մին եւ մեր մտաւոր կեանքի սատարներէն մին՝ գտու մինչեւ ցարդ ունեցած կարեւորութիւնը շշտան եւ զայն փոքրացնել ուղղողներուն գէմ մաքասիլ, 5° Մեր ցեղին անցեալին մէջ կատարած պատմական, գրական ու գեղարուեստական դործը ամրողջականորէն երեւան հանուելուն աջակցիլ . 6° Մեր նոր գրականութեան ու նոր լեզուին նրբացման, ճշխացման, ընդլայնման, կատարելագործման օֆանզակել, ու մասնաւորակէս մեր գրականութեան մէջ՝ « ցեղային նօթ »ին զօրացման պէտքն զգացնել, 7° Օսար գրականութեանց ամենէն ճշմարտապէս գեղեցիկ եւ անկորոնչելի գլուխ-գործոցներու խնամութարգմանութիւնը հարստացնել, ու արեւմանան քազաքակրթութեան շարունակելով հաղերձ միշտ աալ նախապատութիւնն, մեր նոր սերունդներուն ուշադրութիւնը հրաւերիլ մեր մէջ տարօրինակէս անտեսուած արեւմանան հին մեծ գրականութեանց վրայ, որոնցմէ՝ իր արեւելցի ցեղ՝ մենք շատ բան ունինք օգտաւելու . Մէկ բառով՝ այս թերթը ցանկացած է կրցածն ընել որպէս զի հայ ցեղն ըլլայ հետպէս աւելի գիտակից իր ինքնութեան, իր ուժերուն եւ

իր պատմական դերին, եւ աշխարհի թատերաբեմին վրայ հետզինտէ աւելի հզըր, փայլուն եւ ինքնարողմէ կերպով կատարէ այդ զերը, թէ ի՞նչ չափով իրակուացած են այս ցանեկութիւնները, որո՞նք են այս ծրագրին այն բաժնները որ յաջող արդիւնքներու յանգած են, որո՞նք են որ կիսկատար մնացած են եւ կամ ձախողած են եւ ինչո՞ւ, — երկար ուսումնասիրութեան պէտք կայ ասոնց պատասխանէրու համար . որովհետեւ այդ հարցմանց պատասխանէ՝ զրիթէ մեր ժամանակակից ընկերական եւ գրական բոլոր հարցերուն քընուութեամբն դասիլ ըսել պէտք ըլլար. եւ ինչպէս ըսի՝ լաւագոյն է եւ պաշտամագոյն է որ ուրիշներ կատարեն օր մը ալդ քննութիւնը . Փակելով Անահիտի վերջին էջը, ես ջիրմապէս կը փափաքիմ որ մեր նոր սերունդները ընդգրկեն այս թերթին ծրագրիրը եւ զայն իրագործեն աւելի լայն ու հզօր կերպով :

ԱՐԵԱԿ 20ՊԱՌԵՆՑՈՒԹԵ

ՓԱՄԽԸ, Դեկտ. 1911

Մ Ա Բ Տ Ի Ե Ր Գ Ը

Ո նշան որ իին մը լրջի, ուսուն վրայ յանցուէ՝ Յուսկը կ'իին բրուրեան բառուեն ու զայն կը ցատէ, Անձակ՝ ինկած մաննին մրայ, կը բարախէ եւ քառուն, Հառայաննեն, կրցիւուն շետք ուրիշ վրայ կը լայն ու դեմքին ինչ կը վազն կատարեն կարմրութեաման, ճշխացման, ճշխացման, ընդլայնման, կատարելագործման օֆանզակել, ու մասնաւորակէս մեր գրականութեան մէջ՝ « ցեղային նօթ »ին զօրացման պէտքն զգացնել, 7° Օսար գրականութեանց ամենէն ճշմարտապէս գեղեցիկ եւ անկորոնչելի գլուխ-գործոցներու խնամութարգմանութիւնը հարստացնել, ու արեւմանան քազաքակրթութեան շարունակելով հաղերձ միշտ աալ նախապատութիւնն, մեր նոր սերունդներուն ուշադրութիւնը հրաւերիլ մեր մէջ տարօրինակէս անտեսուած արեւմանան հին մեծ գրականութեանց վրայ, որոնցմէ՝ իր արեւելցի ցեղ՝ մենք շատ բան ունինք օգտաւելու . Մէկ բառով՝ այս թերթը ցանկացած է կրցածն ընել որպէս զի հայ ցեղն ըլլայ հետպէս աւելի գիտակից իր ինքնութեան, իր ուժերուն եւ

Երիբն ալ է նոյն նրման . ամսկերուն ուղիր կ'անցնի կանաչին վրայ փեր առ փեր մէշէն քրնիմ արեւուն . որ ցնցի նոյն մը համար նրենիներէ ու դեղիձին տայիկած ներմակ ու կարմրէ, ու ծաղիկին կ'իմաստ, ու բունենուն ծերպերէն կը բարձրանայ երգ մը վեր :

— Ա՛վ զոյ կունց եւելինի՝ ամսկեր ներմակ ու նրում, որ կը թիւն զոյ ի զեր արօնենք ձովային, Օ՛հ, կար վա՛ր նոտեցէ ձեր ուղարկութիւններէն Մարտինի բրուա, ու անս կը կահանան՝ կը դրախին, ու անսառին՝ որ կը լզայ իւ առաջին տոփին ներմակ :

Երենց նուեկ արքանցոց ծաղիմերն աշխատէ կ'երգն . Այսպէս կ'երգն բրորոշնեն՝ որ կը արքափաս, կը աւորիմ, ար արմաններն ու ծիր ծիր կ'ընջանական լիդակար . Այսպէս կ'երգն նողին ասկ բաղադրանենք ուղիւրեն շառաւ իդիներ կեամի եւ ընդիւրեն հոգիի :

Կը պրապրէ չաւս անս, կը մրցնայ ուղուուն, Հարը խօսաւ ախուն կը կարկանէ զատկոր դրական, կը կարգնէ վասեի իւ թեւեր բատէյուն,